

КОНЦЕРТНА ПОСЛОВНИЦА СРБИЈЕ

ДВОРАНА КОЛАРЧЕВОГ НАРОДНОГ УНИВЕРЗИТЕТА

ГЕОРГ ФРИДРИХ ХЕНДЕЛ

МЕСИЈА

ОРАТОРИЈУМ ЗА СОЛА ХОР И ОРКЕСТАР

ПОЧЕТАК У 20 ЧАСОВА

4 И 5 ЈАНУАРА 1953 Г.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

LIBRARY OF THE UNIVERSITY OF CHICAGO

CHICAGO

THE UNIVERSITY OF CHICAGO PRESS

CHICAGO, ILL. U.S.A.

1954

ИЗВОЂАЧИ

СОЛИСТИ

АНИТА МЕЗЕТОВА

СОПРАН

МИЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ

АЛТ

РУДОЛФ ФРАНЦЛ

ТЕНОР

МИРОСЛАВ ЧАНГАЛОВИЋ

БАС

ЧЛАНОВИ БЕОГРАДСКЕ ОПЕРЕ

МЕШОВИТИ ХОР ЦЕНТРАЛНОГ ДОМА ЈНА

СИМФОНИСКИ ОРКЕСТАР ЦЕНТРАЛНОГ ДОМА ЈНА

ЧЕМБАЛО

Билана Шаховић

ДИРИГЕНТ

ПРЕДРАГ МИЛОШЕВИЋ

(4 ЈАНУАРА)

СЛОБОДАН КРСТИЋ

(5 ЈАНУАРА)

КОНСТАНТИНОПОЛЬСКОМУ ПРАВИТЕЛЬСТВУ

ВЕРНО

ПОСЛАНИЕ

ВЕРНО

ВЕРНО

ВЕРНО

ВЕРНО

ВЕРНО

ВЕРНО

ВЕРНО

ВЕРНО

ОРАТОРИЈУМ И ХЕНДЕЛ

Филипа Нери, римског свештеника из друге половине XVI века, црква је почастила називом „свети“. Имала је и разлога за то: он је био један од важних организатора масовних контрареформациских акција. Његов домен и специјалитет били су „*esercizi spirituali*“ — „духовне вежбе“, које су требале људе „заражене“ слободоумним духом ренесансе, враћати на стадијум питомих католичких верника.

Филип Нери показује смисао за пропаганду, достојан Лојолиног ученика: он увиђа да сама читања јеванђеља, проповеди, размишљања о верским догмама нису довољно привлачна и он их допуњава певањем „лауда“ — народних црквених напјева. (У том типичном реформациском методу контрареформације показала се неумољива иронија историје).

Тежња за богатим уметничким доживљавањем, неискорењива код човека васпитаног ренесансом, а и жеља за декором, учиниле су врло брзо своје. Једноставни, припрости „лауди“ претварају се најпре у дијалоге. Као давно пре, у XII веку у литургијској драми, јављају се подељене улоге код излагања библиског текста, али сада на новој основи: принцип „*dramma per musica*“ — новорођене опере, дубоко је био усађен у свест човека који се бави уметничком активношћу. Читава религиозно-пропагандна импровизација показује доскора јасну тенденцију ка уметничкој целини. Подлога за таквом целином у религиозним медитацијама, нађена је у фрагментима, или целовитом комплексу једног библиског сижеа. Ђовани Анимучија, Неријев музички сарадник, задовољавао се скромним измењивањем строфа између два лица — извођача.

Г. Ф. Анерио (умро 1621 год.) прецизира лица у дијалозима, а уз дијалог додаје и приповедача — „*Testo*“ (сведок) или „*Storico*“ (приповедач); а да се већ обратио за помоћ „паганској“ уметности говори не само улога „музе“ — аналогне „*Testu*“ него и улога хора: хор заступа јавно мишљење, он износи морал, „наравоученије“ читавог догађаја. Врата утицају барокне опере била су отворена и талас световног духа продире свом снагом у ту нову концепцију, која према средини XVII века добива (уз своје коначно име — ораторијум — што га стиче по „ораторијуму“, молитвеној просторији у каквој су се одржавале Неријеве конференције) и јасне контуре: драматски третиране хорске епизоде, богате соло партије и изражајну музичку декламацију; сиже најчешће узима из библиских легенди. У овој фази најважнији претставник ораторијума био је Ђакомо Карисими. То је ситуација ораторијума у Италији, средином XVII века.

Мало другачије моменте видимо у Немачкој. У протестанском коралу тиња још жар из Минцеровог времена. Отсјај тога приме-

ћује се у немачком ораторијуму уз припросту, али интимну трагику традиционалне немачке „пасије“ („патиње“ — тј. муке Христове); то је подлога за драму, која ће доминирати касније у Хенделовом ораторијуму и Баховим „пасијама“.

Можда су се још само у романтизму XIX века тако чврсто спајали и стапали елементи различитих музичких врста, онако као што се то догађало у бароку. Тешко је у бароку одредити границе утицаја опере на инструменталну и вокално-инструменталну музику и обрнуто. У вокално-инструменталној музици осетићемо и сцену, у инструменталној музици приметит ћемо и вокалну распевану линију, у опери ћемо наићи на концертантни принцип.

Другачију врсту шаренила уноси преплитање утицаја разних схватања и разних амбијената. Црква подржава патетику, медитативност, (уз традиције вокалне полифоније); двор истиче декоративност, помпезност, отмени лирски израз; грађанство уноси демократски дух, свежину, реализам — све јачи утицај ових елемената је очигледан.

Свагде, сад више, сад мање прикривено избија драматика, симптом све јачег, макар и потсвесног реаговања на друштвене противуречности. Необично делује једна чињеница: опера, бивша „*dramma per musica*“ (музичка драма) како су је у Фиренци код постанка назвали, пружа мање услова за испољавање драме него вокално-инструментална, па и сама инструментална музика. Али тај моменат није необјашњив. Опера је више везана уз двор, него инструментална и вокално-инструментална музика; у Немачкој и Енглеској, посредством музицирања које је — више просторно него идејно — везано с црквом, вокално-инструментална музика и поједина подручја инструменталне музике (оргуље!), ближа су грађанској средини.

И почетком XVIII века наилазимо на парадокс: инструментална музика црквене намене поседује више реализма, него дворска оперска лирика, а ораторијум — некада према побожним жељама контрареформације, предвиђен за оружје црквене реакције — има више драматике, има више животне енергије и убедљивости — (ликови су му живи, масе покретније) него опера — некада замишљена као „*dramma per musica*“. Најважнији фактор у одређивању такве ситуације био је све јачи утицај грађанства.

У таквој ситуацији израстао је Хендел (родио се 1685 год. у Немачкој у Хале на Сали, умро је 1759 год. у Лондону). Његов уметнички лик и уметничка схватања формирају се у различитим срединама и амбијентима. То су: протестански Хамбург, једини центар немачке опере тог доба, Венеција, Фиренца, Рим, Напуљ, са чувеним традицијама класичне хорске полифоније, са блештавим оперским сценама, са распеваном мелодиком талијанске виолинске школе, са грацијом и сјајем чембалистичке музике; и даље: сјајна хановерска дворска капела, лондонски краљевски двор богат традицијама и отменом раскоши, енглески феудални дворови и грађански домови. Његови назови на свет изграђују се и у младалачкој упорној борби за свој позив, за успех, у неуморном композиторском раду,¹⁾ у борби са дипломатским и уметничким интригама, где не једанпут остаје

¹⁾ Хенделова уметничка делатност осим опера и ораторијума обухвата подручја оркестралне, камерне и солистичке музике, свагда са великим бројем дела (18 „*concerti grossi*“, 17 концерата за оргуље).

сам против свију: — једном против конзервативизма и испразности, други пут против — њему још несхватљивих — зачетака музичко-сценског реализма, који се тада јављао у Енглеској у лику тзв. „просјачке опере“. У оба ова случаја он води борбу на терену талијанске „ореге серије“. Но ту није однео победу. Присталицама празне декоративности „ореге серије“ били су страни наговештаји драматике у његовим операма, а присталицама првих покушаја националне енглеске опере нису опет одговарали оквиру „ореге серије“ којих се он придржавао.²⁾

Победу је изборио са ораторијумом. С њиме је и ораторијум изборио коначну победу, као музичка врста која се потпуно еманциповала од оне прве намене коју су му дали њени иницијатори, тј. да буде оружје црквене реакције. Зашто је Хендел успео са ораторијумом у тој средини која га пре није потпуно прихватила? Тврдња да је Хенделов ораторијум тако добро примљен у Енглеској јер „природа енглеског народа инклинира више религиозном духу“, стереотипна је фраза коју буржоаска наука у различитим варијантама воли да примењује кад год јој је потребно, и то на рачун било које нације. Међутим, наклоност енглеске средине, нарочито буржоазије Хенделовог времена, ораторијуму, то је у суштини поштовање и подржавање њених револуционарних традиција, чији траг достиже све до у 1648 годину.

„Кромвел и енглески народ позајмили (су) од старог завета језик, страсти и илузије за своју буржоаску револуцију.....“ каже Маркс у делу „Осамнаести Бример“. Хенделови ораторијуми највећим делом, а међу њима највише „Израел у Египту“, „Самсон“, „Јуда Макабеј“³⁾ то су оне слике из далеке прошлости које су енглеску буржоазију одушевљавале, потсећајући је на извојевану победу, јер — „ускрсавање покојника у оним револуцијама служило је томе да се славе нове борбе... да се поново нађе дух револуције...“ пише Маркс на истом месту. Хенделов ораторијум стоји, дакле, сасвим на позицијама световне, концертне музике, којој као инспирација служи различита тематика: херојска, патриотска, друштвена, љубавна. Поједини од њих су за цркву везани једино танком нити библиског сижеа, који је третиран драмски, са много сценских елемената, а да и не говоримо о музичкој интерпретацији у којој се наслућују одједи грађанске и народне музике. Животни реализам, патриотски занос, оптимизам — свакако, признајемо, оптимизам носилаца друштвене власти, крупне буржоазије и новог племства — то су карактеристике тих епских вокално-инструменталних драма. А ипак има у њима и оног честитог, припростог, реалног ратничког оптимизма, вере у праведност своје ствари и у победу — као у геслу Кромвелових ратника: „... уздај се у бога, а барут нека ти је увек сув...“

²⁾ Хендел је написао око 40 опера. Међу значајније убрајају се „Риналдо“, „Радамисто“, „Отон“, „Јулије Цезар“, „Тамерлан“, „Сципион“, „Ксеркс“, „Деидамиа“.

³⁾ Најзначајнији од његова 23 ораторијума — различите тематике — су „Саул“, „Израел у Египту“ (1738 г.), „Месија“, „Самсон“ (1743 г.), „Херакло“ (1744 г.), „Белсазар“, „Occasional oratorio“ („Пригодни ораторијум“), „Јуда Макабеј“, „Сузана“, „Теодора“, „Јефта“.

Такав је дакле Хенделов ораторијум, односно већина њих (на крају, ни Хендел сам није их сматрао црквеним композицијама).

Можда се од свих њих баш „Месија“⁴⁾ највише удаљује од те световне реалне основе, у првом реду самим текстом (по којем се приближава „пасији“). „Месија“ нема радње као други његови ораториуми. Скелет његовог сижеа сачињавају наговештаји долашка Месије (први део), његова патња, смрт и ускрснуће (други део) и — коначно — размишљања о његовој мисији и слављење његове идеологије (трећи део).

Сав текстовни материјал потиче из Библије (фрагменти текстова јеврејских пророка, евангелиста, апостолских посланица, „Апокалипсе“). Читава музичка концепција „Месије“ основана на низу контраста, и то контраста у погледу карактера појединих ставова (драмски, лирски, трагични, триумфални), у погледу стила појединих ставова (полифони, хомофони, концертантни), читава та музичка концепција по свему томе, а посебно по снажној унутрашњој драматици, по једном свежем изразу, приближава се осталим ораториумима. По свом карактеру по драмској снази, хероизму — типичном хероизму „од овога света“ (напр. „Алилуја“), ораториум „Месија“ (иако Хенделу не можемо и нећемо одрицати религиозност, нарочито у околностима у којима је стварао „Месију“, тражећи неки морални ослонац у тешким моментима и прибирући нову духовну снагу) потпуно спада у круг осталих Хенделових ораториума; иначе — „Самсон“, „Јуда Макабеј“, „Израел у Египту“ и „Месија“ означавају највиши домет Хенделовог стваралаштва. А религиозна медитација, која је местимично као таква музички јако акцентирана, има у себи много мање религиозног мистицизма (уколико га уопште има!) него н.пр. Вагнерова поема неостварене љубави — „Тристан и Изолда“.

И. Херцигоња

⁴⁾ Хендел је написао ораториум „Месија“ у Даблину у Ирској, где је отишао да се склони од лондонских интрига. Композицију „Месије“ (текст је саставио према цитатима из Библије Чарлс Џененс) Хендел је започео 22 августа 1741 године, а довршио је 14 септембра исте године (за 24 дана!). Прво извођење било је у Даблину 13 априла 1742 године на једном добротворном концерту, за кога је Хендел обећао дати „нешто од своје најбоље музике“. У Лондону изведен је „Месија“ марта 1743 године. Читав ораториум има 52 тачке (не рачунајући увертиру), но неке се данас редовно изостављају. Оригинална партитура писана је за сола, хор, гудаче, 2 тромпете, тимпане и чембало. Касније је било неколико прерада (више од 10, а међу прерађивачима су били Моцарт и Менделсон) већином у погледу оркестрације.

Данас се редовно „Месија“ изводи у Моцартовој преради, која се сматра најбољом; Моцарт је додао дрвене дувачке инструменте и хорне, врло дискретно допунио неке инструменталне деонице, а негде додао и читав гудачки ансамбл уз чембало.

ГЕОРГ ФРИДРИХ ХЕНДЕЛ

МЕСИЈА

ОРАТОРИЈУМ ЗА СОЛА, МЕШОВИТИ ХОР И ОРКЕСТАР

1. Увертира (оркестар)

2. Речитатив (тенор)

Тешите Сијон! ваш рече бог. Ви, пак, весници, што мир свуд гласите, носите, сад у Јерусалим овај глас, објавите да је патњи његовој сад дошо крај и свима гресима опроштај. А глас је неког у пустињи што се чује: Сад Господу спремте пут и равнајте у пустоши стазу богу свом.

3. Арија (тенор)

Сваку раван у вис промените и снизите брда и горе пред њим, поравнајте пут, сваки врх нек је до.

4. Хор

Слава Господа у овај дан кроз свет ће сјати. И сви људи видеће тај сјај, јер то је бог што сам нареди то.

5. Речитатив (бас)

То рече бог, бог Саваот: Још само који час и ја покрећем и небо и земљу и море и копно, све народе, све док се жеља код свих народа јавља. И скоро ће доћи у храм свој Господ ваш а с њим заветни анђео, ког ви желите, и гле, он иде, каже Господ бог.

6. Арија (бас)

Ко може доласка дан да поднесе, ко биће ту, кад он се јави? Јер он је плам, он је огањ ливчев.

7. Речитатив (алт)

И гле, Господ сам даће знак дјева сина да роди, и да му име: Емануел, бог с нама.

8. Арија (алт)

О, ти, објави блаженство Сијону, пођи сад на високу гору. О, ти, објави блаженство Јерусалиму и дигни моћно свој глас; он нек свима утеху да; објави у граду Јуде: да иде бог. Устани већ, светли радосно свуд, славно име бог нек над тобом сја.

9. Хор

О, ти, објави блаженство Сијону, објави Јерусалиму и дигни сад моћно свој глас; објави у граду Јуде да иде бог, а славно име бог нек над тобом сја.

10. Речитатив (бас)

Јер гле, мрак ће покрити земљу, тешка тама народе; а тад ће послати бог свој зрак и сва му слава сјаће изнад тебе, многи људи ће доћи светлу твој и краљеви у сјају твога изласка.

11. Арија (бас)

А народ што у тами живи видеће светла зрак. А тим што живе у сенима смрти заблистаће светлост изнад њих.

12. Хор

Нама на спас се дете роди, нам на спас и сина даде. Какву власт му млада плећа носе! Име он крсно доби: Предобри, саветник и силни бог, и вечни отац и мира кнез.

13. Синфонија пасторале (оркестар)

14. Речитатив (сопран)

Бежу пастири у оном крају поља што чувају стражу код стада свог. И гле, где анђео божји им приђе, слава божја их тад обасја све и уплашише се врло. У то анђео им рече: Немајте страх, доносим вама радост вељу, сласт и спас свему народу, јер се у Давидову граду вам спас данас роди, а то је Христос Господ, ваш спас. Одједном гле, крај анђела тога створи се мноштво небеских војника што песмом хвале свог бога:

15. Хор

Богу сва част на висини и мир на земљи, а свему људству спас.

16. Речитатив (сопран)

Тад ће се слепом вратити вид, уши глувог опет ће чути а хроми ће скакати кó јелен, језик немог ће певати тад славопој.

17. (сопран)

Он пасе своје стадо кó добри пастир тај и скупља младе јањце на своју груд. И нежно чува њих у скуту свом и благо води мајке њине он. О приђите, ви, што уморни сте већ и дођите му сви што жалост тишти вас, јер даће вама мир. Примите и јарам и наук његов свет, јер он је благ и смиран сам. Тад ућиће мир у живот ваш.

18. Хор

Гле, јагње божје то што за свет прими грех.

19. Арија (алт)

Он беше презрен и одбачен од свих, кò болник тешки који знаде за јад. Под бичем сагну своје тело, пружи образ свој да прими врага бес; не сакри лица свог пред стидом и срамом.

20. Хор

Заиста, он наш пати бол и наш носи удес. Он би рањен због греха наших, би и тучен због наших недела, нашу казну прими он рад нашег мира.

21. Хор

Кò овце сви без вође свог, без циља кроз тај свет од нас сваки тражи свој незнани пут. — Господ баци тада на њ' тешке грехе свију нас.

— П А У З А —

22. Речитатив (сопран)

И сви, што га виде, смеју се гласно и сви му се ругају и главом машу и кажу:

23. Хор

Гле, нада му бог, нек помоћ њему дâ и спасе њега бог, јер њега воли он.

24. Речитатив (сопран)

А срам му срце слама, клону он од жалости. И тражи свуд да ли га жали ко ал' не беше никог благу да каже реч том патнику.

25. Ариозо (тенор)

И гле и види, да л' има таквог бола као што је његов?

26. Речитатив (сопран)

И оде он, напусти ту земљу живих; за грехе веље рода свога он мучен беше.

27. Ариозо (сопран)

А ти, не дај он да сиђе у гроб и не допусти да светац твој ту трулеж види.

28. Хор

Нек широм сад отвори се дом и врата му сва, да цар славе нам дође. А ко је тај цар славе? То је бог јак и моћан у борби, то он је цар све славе, бог Саваот.

29. Хор

А бог даде реч. Гласника божјих је мноштво веље.

30. Арија (сопран)

Гле, красни гласника је ход што јављају свима нам мир и носе глас Сијону да дође вечни спас.

31. Арија (бас)

Зашто се народи буне и грме у бесу? и зашто они сад горди држе збор? И цареви устају већ а и кнежеви дижу се с њима против бога и против његова сина.

32. Хор

Сад раскинмо тешке везе, стресимо сад и јарам тај.

33. Речитатив (тенор)

Оном, пак, што живи горе би смешан њихов бес. Господ сам се руга њима.

34. Арија (тенор)

Да их смрвиш гвозденим скиптром, да разлупаш у парчад као лончарско суђе.

35. Хор

Алилуја! Јер Господ силни свима нам влада. И Господ биће цар; сад светом влада бог и син му Христ. И влада он од сада до века. Моћни бог, небеса цар. Алилуја!

36. Арија (сопран)

Ја знам да мој искупитељ живи, он ће мене да пробуди у судњи дан. Ако мени трулеж прети, мом оку јавиће се бог. Јер Христос је јачи него смрт, првенац оних што сневају.

37. Хор

Док се кроз једног мре, по другом нам васкрсење дође тек кроз смрт. Ко што по Адаму сви мру, тако сви ће по Христу да славе живот.

38. Речитатив (бас)

А сад ја тајну ћу рећи вам: нећемо сви помрети ал' сваки ће бити промењен, одједампут, када последња труба с престола одјекне.

39. Арија (бас)

Кад труба одјекне, мртви устаће сви нераспадљиви, ал' ми ћемо бити други.

40. Хор

Нек се слави на сав глас јагњешце које даде пречисту крв да прими силу, богатство и висост и моћ и части и благослов. Нек прими силу, славу, дар и моћ и вечну хвалу тај, што држи престо свој и његов свети син од сада до века.

41. Хор

Амин.

Превео: Предраг Милошевић

ЧЛАНОВИ ХОРА ЦЕНТРАЛНОГ ДОМА ЈНА

СОПРАН

Стојановић Љубица
Кољеншић Соња
Поповић Душанка
Хорват Сара
Николић Душанка
Мичић Нада
Милојевић Емилија
Стефановић Даница
Кораћ Меланија
Мијушковић Ангелина
Ђорђевић Милева
Димовска Анђелија
Замуровић Магдалена
Јовановић Даница
Благојевић Косана
Ђоровић Штефка
Перишић Верица
Михајловић Јелена

А Л Т

Лекић Бранка
Берток Федора
Николић Даница
Страхињић Живка
Јеромела Нада
Калик Мирјана
Арсенијевић Јеллица
Лесковец Алексија
Вукотић Љубинка
Павловић Милица
Димитријевић Велислава
Илић Ратислава
Адамовић Александра
Милосављевић Ратка
Чакић Војислава
Стојнић Радмила
Дрљача Драгица
Милосављевић Лепосава
Дуфер Радмила
Расулић Бранислава

ТЕНОР

Манић Ђока
Мишић Душан
Николић Радомир
Глотоњац Светомир
Страхињић Селмир
Попов Душан
Пенић Радован
Велимировић Милорад
Ројц Рафаел
Молдвај Бела
Љубичић Раде
Гранатировић Михајло
Влајић Илија
Веселинов Аксентије
Николић Стеван
Цветковић Коста
Атанацковић Љубодраг
Стојиљковић Милан
Штрукељ Ладислав
Николић Војин
Мршевић Живојин
Алексић Милован
Јовановић Драгић
Крнетић Звнмир

БАРИТОН

Драгојевић Анте
Пајић Вељко
Герић Љубомир
Горник Марјан
Чала Драгомир
Митровић Миодраг
Малешевић Јован
Пешић Чедомир
Павловић Александар
Сирншчевић Лука
Алексић Звонко
Стефановић Светозар
Павлов Мика
Крајнц Франц
Јеромела Виктор
Пристолић Даниел
Милићевић Драгослав
Дрљача Владимир
Радичанин Владимир
Крајнц Јошка
Брецељ Антон
Живковић Душан
Степановић Вукашин
Крашна Адолф
Пириватрић Драгослав

КОРЕПЕТИТОРИ

Бранко Цвејић

Драгиша Савић

ЧЛАНОВИ СИМФ. ОРКЕСТРА ЦЕНТРАЛНОГ ДОМА ЈНА

КОНЦЕРТ МАЈСТОР

Бургулић Стјепан

Балаж Рудолф

I ВИОЛИНА

Балић Чедомир
Коцуван Јулије
Суљић Сава
Николић Глигорије
Кухујенко Јован

Мартини Оскар
Веребаш Иштван
Кершманц Едвард
Китл Виљем
Струњашевић Стеван

II ВИОЛИНА

Матајс Ловро
Вуковић Антон
Верас Рудолф
Јовановић Јован
Краљ Антон

Видовић Вилибалд
Розман Јосип
Лудањи Михајло
Михалјовић Сретен
Стојановић Радмило

ВИОЛА

Шпачек Владислав
Крањц Павел
Равникар Виктор

Гргић Стјепан
Вуксан Стјепан
Рајић Светислав

ВИОЛОНЧЕЛО

Бермел Јосип
Маричић Коста
Поповић Љубиша

Ковачић Јосип
Кошела Фрања
Јовановић Стеван

КОНТРАБАС

Мушковић Јосип Пајтак Иван Живановић Бранко Белко Јурај

ФЛАУТА

Богић Срејко

Ажман Јосип

ОБОА

Сакач Мартини

Ленер Алојз

КЛАРИНЕТ

Живковић Милош

Маузнер Иван

ФАГОТ

Аранза Рудолф

Гомиршек Иван

ХОРНЕ

Посавец Винко Јапец Габриел Јамбришко Стјепан Махмет Рудолф

ТРУБЕ

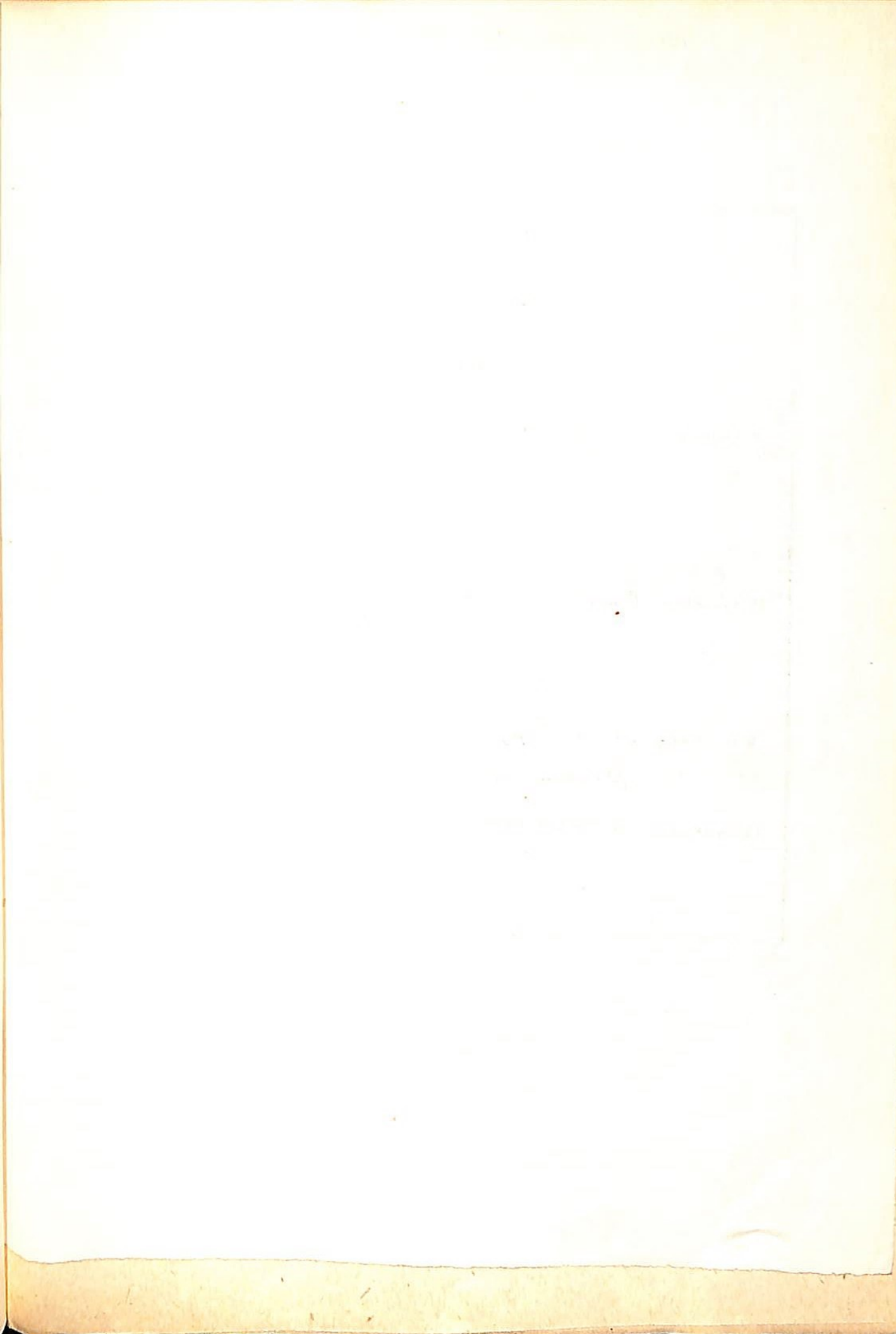
Вањичек Јосип

Шалковић Антон

ТРОМБОНИ

Благојевић Петар Улага Јурај Месарош Јован

ТИМПАНИ Зубовић Јосип

НАШ СЛЕДЕЩИ ПРОГРАМ

САЛА ЦЕНТРАЛНОГ ДОМА ЈНА

8 ЈАНУАРА КОНЦЕРТНО ВЕЧЕ *Елија Јовановиќ* (КЛАВИР)
Аниџа Мозетова (СОПРАН)
Станоје Јанковиќ (БАРИТОН)
Предрај Милошевиќ (КЛАВИР)

15 ЈАНУАРА *Енцо Серини* (БАРИТОН)

КОЛАРЧЕВ УНИВЕРЗИТЕТ

9 ЈАНУАРА *Лили Берге* (ВАЛЕРИНА) — ГРЧКА
Флоренџа Алифери (СОПРАН) — ГРЧКА

11 ЈАНУАРА ОПЕРСКО ВЕЧЕ у 19 ЧАСОВА
ЗА СТУДЕНТЕ И СРЕДНОШКОЛСКИ ОМЛАДИНУ